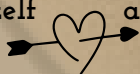

Lekker leesvoer

Even tijd voor jezelf

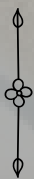

alles over emigratie, inspiratie en doelen stellen

DURF TE EMIGREREN

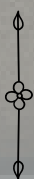
Column

Zon en
regen

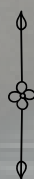
Weetjes over
Valencia

Roscón de Reyes

Doen!

Moodboard
maken

Emigratie tip

Laat
Nederlandse
efficiëntie los

IK WENS JE LICHTJES IN JE OGEN
EN AF EN TOE EEN POTJE VUURWERK.
KLEUREN BUITEN DE LIJNEN MAAR
DAAR WAAR NODIG PAAL EN PERK.
SOMS EVEN KEIHARD UIT DE BOCHT
EN BUBBELS IN JE GLAS. VLINDERS
IN JE TUIN EN BUIK EN ENORM
VAAK IN JE SAS. IK WENS DAT JE
JE ZEGELINGEN BLIJFT TELLEN
EN FRIS GEWASSEN BEDDENGGOED.
ELKE DAG EEN SPEELKWARTIER EN DAT
JE NIET TEVEEL VAN JEZELF MOET.
VOLLE PORTIES PRET EN PLEZIER PLUS
EEN FLINKE DOSIS CREATIVITEIT.
DAGELIJKE INSPIRATIE EN VOORAL
VEEL DANKBAARHEID. EEN WERELD DIE
DRAAIT VOL ECHTE EN LIEFDEVOLLE
MENSEN. IK WENS JE DUS EIGENLIJK
GEWOON DE ALLERBESTE WENSEN.

NOG EENTJE DAN...

Bouw een feestje van gedachten
hang slingers in de maan
durf op wonderen te wachten
zodat ze jou niet overslaan.
Bewandel onbekende wegen
blaas grote vragen klein
wees niet op van alles tegen
als je ook ergens vóór kunt zijn.
Versier de grijze morgen
met glittertjes en goud
doe een dansje met de zorgen
leer van iedere stomme fout.
Geef kleur aan het verleden
maak stille dromen waar
begin gelukkig en tevreden
aan dit verse... nieuwe

JAAR

©Marjanekke

Simpel Leven

Mijn Instagram werd gehackt en dat voelde vreemd. Super ongemakkelijk eigenlijk. Alsof iemand die ik niet ken even mij werd. Mijn identiteit werd overgenomen, en dat vond ik heel gek. Ik heb niets te verbergen, maar wat als ze slechte intenties hebben? Dan kunnen ze zomaar bij mijn gegevens. Lange tijd gebruikte ik Instagram nauwelijks meer. Het werd vooral een plek om inspiratie op te doen voor dit magazine. Verwijderen was dan ook niet mijn intentie; ik had tenslotte inmiddels wel iets opgebouwd en zonder account kun je vrij weinig.

Toch heb ik het uiteindelijk verwijderd, en die keuze werd door de hack voor mij gemaakt. Thanx!

Op hetzelfde moment dat mijn account werd gehackt, vertelde iemand mij dat hij schapen wilde kopen. Hij was bezig met het regelen ervan en vertelde enthousiast over de praktische details. En ineens werd die hack minder belangrijk. Het echte leven schoof naar voren. Iets tastbaars en eenvoudigs. Het kopen van schapen, en alles wat daarbij komt kijken. De hack verdween naar de achtergrond en ik dacht alleen nog maar aan die lieve schapjes...

**It is no bad thing to
celebrate a simple life**

-J.R.R. Tolkien-

Heb jij een leuk verhaal of vragen? Laat het me weten op:
info@durfteemigreren.com

Inhoud

7 Column

Zon en regen

10 Laat je inspireren

CLAYMEN by Aman Khanna

12 Sta eens stil bij...

Het nut van een To-do lijstje

15 Doen!

Moodboard maken

19 Weetjes over Valencia

Roscón de Reyes

20 Durf! te ondernemen

Esther Croijmans

Inhoud

28 Toffe plek

Rastro Pedreguer

29 Emigratieverhaal

Ann en Nico

32 Spanje door de lens van...

Vicky de Puysslelyr

33 Tussen toen en mañana

-Dina- André Kesselaar

38 Emigratietip

Laat Nederlandse efficiëntie los

39 Juan vertelt...

Over Spanje, mensen en momenten

41 Handgemaakt hier en daar

Rosario Nazar Díaz

Column

Durf! te emigreren

-Zon en regen-

Waarom emigreren mensen naar Spanje? Voor de zon, wordt vaak gezegd. In het begin dacht ik dat dat voor mij niet zo was. Ik voelde me hier thuis door het leven dat ze leven: de taal, de vriendelijkheid, het buiten zijn, het ritme. Niet per se door het weer. Dat hield ik mezelf althans voor.

Pas later begreep ik het. Dat het leven hier zo fijn voelt, komt inderdaad, misschien wel vooral, door de zon. Door het licht. Omdat er zoveel zon is, zijn we vaker buiten.

Vaker buiten om dingen te ondernemen. We krijgen de juiste vitamines binnen, hebben meer energie. Samen eten, naar het strand, het bos, picknicken. Tot laat op een terras zitten, zonder erover na te denken. Natuurlijk bestaat regen hier ook. Geen zachte miezer, maar keiharde buien die je in één seconde doorweekt achterlaten.

Als het echt spat, blijven we binnen. Regenpakken kennen ze hier niet, paraplu's dan weer wel. Langzamerhand ben ik een beetje ver-Spaansd. Beetje? Beetje heel erg :)...

In Nederland vond ik het al niet leuk om door de regen te gaan, maar hier al helemaal niet. Als het regent, blijf ik thuis. Ik heb zelfs ooit een doktersafspraken afgezegd vanwege de regen.

En toch: zelfs als het soms superhard en veel regent, weet je dat hier in Spanje de zon de volgende dag weer zal schijnen. Voor de natuur is die regen goed. Dat besef maakt dat ik dankbaarheid voel in plaats van weerstand. Dan laat ik het zijn en vind ik het eigenlijk helemaal niet erg. Ik snap nu goed waarom de mensen zeggen dat ze voor de zon emigreren omdat de zon hier niet alleen schijnt, maar ook het leven lichter maakt.

*Er valt meer regen naast
je dan op je...*

5 dingen die je kan doen in Spanje wanneer het regent

1. Binnen blijven zonder schuldgevoel

Als het hier regent, regent het echt. Dan blijft iedereen binnen. Winkels zijn rustiger, straten stiller. De regen nodigt niet uit om "even door te gaan", maar om te pauzeren. Binnen zijn is dan geen gemis, maar onderdeel van het ritme.

2. Lang tafelen, maar dan binnen

Waar normaal alles zich buiten afspeelt, verplaatst het leven zich naar de keukentafel. Een lange lunch, koffie die overgaat in iets zoets, gesprekken zonder haast. Regen maakt tijd zachter.

3. Lezen, schrijven of gewoon kijken

Een regenachtige dag is perfect om te lezen wat al weken ligt te wachten. Of om te schrijven, zonder doel. En soms is niets doen genoeg: kijken hoe de regen valt, hoe de lucht verandert, hoe de dag vanzelf voorbijgaat.

4. De stad anders beleven

Moet je toch naar buiten, dan zie je Spanje anders. Nat asfalt, gesloten luiken, mensen met paraplu's die normaal nooit nodig zijn. Het land laat een kant zien die zeldzaam is, en juist daardoor bijzonder.

5. Dankbaar zijn voor de natuur

Hoe hard de regen ook valt, je weet: dit is goed. Voor de aarde, de bomen, de grond die maanden droog was. En bijna altijd volgt daarna weer zon. Dat vooruitzicht maakt de regen lichter.

Laat je inspireren

@claymen_

Aman Khanna is a graphic artist,
illustrator, sculptor and a visual
storyteller.

Sta eens stil bij...

Het nut van een to-do lijstje

Als je mocht kiezen, wat zou je dan nemen:
een dag vol dingen die je overweldigen en die je móét doen,
of een georganiseerde dag met ruimte voor spontane momenten?

Dat is precies waar het nut van een to-do lijstje begint.

Zit je hoofd vol, weet je niet waar je moet beginnen, voel je je opgejaagd en heb je het idee dat je het vandaag nooit allemaal gaat redden? Maak een lijstje. Niet om jezelf onder druk te zetten, maar om

ruimte te maken. In je hoofd én in je dag. Door dingen op te schrijven, hoef je ze niet meer vast te houden. Je hoofd mag loslaten, waardoor je meer in het moment kunt leven. Er ontstaat ruimte voor creatie, voor overzicht, voor rust. En gek genoeg: juist daardoor komt er vaak ook ruimte voor spontaniteit. Een to-do lijstje, of hoe we het tegenwoordig ook noemen: een bullet journal, is meer dan een planning. Het is een kijkje in het verleden (wat je al hebt gedaan), een geordend heden (wat nu aandacht vraagt) en een zachte creatie voor de toekomst (wat nog mag komen).

Maak het jezelf makkelijker. Laat het eindeloze denken los. Minder piekeren over wat je vandaag of morgen allemaal nog moet doen, en meer aanwezig zijn in het nu. Dat is niet alleen prettig, maar ook goed voor je cognitieve en mentale gezondheid. Het vermindert stress, verbetert je focus, doorbreekt negatieve denkpatronen en maakt je bewuster van je omgeving en je lichaam. Met als resultaat: helderder denken en meer welzijn.

Pak die tool.

Laat het denken los.

Schrijf het op.

TO-DO lijstje

Probeer het eens en kijk wat het je brengt.

Voor wie zich verder wil verdiepen in mindfulness en leven met aandacht: lees dit artikel uit Psychologie Magazine:
<https://www.psychologie.nl/artikel/mindfulness-leven-met-aandacht/>

IK HEB EEN ENORME
TO-DO LIJST VOOR VANDAAG.
NU NOG BEDENKEN
WIE DAT ALLEMAAL GAAT DOEN

zoveeltevieren

ALS JE JE WERELD KLEIN
MAAKT, WORDT HIJ ONEINDIG
GROOT

Thomas Quartier

Doen! ➡ Moodboard maken

Wat neem jij mee het
nieuwe jaar in?
Hoe voelde oud en nieuw
voor jou? Bruisend, rustig,
vol gesprekken of juist
even helemaal stil?
De jaarwisseling nodigt uit
om stil te staan. Niet
alleen bij wat je anders
wilt doen, maar juist ook
bij wat al goed voelt.

Waar werd je blij van
het afgelopen jaar?
Wat gaf energie, rust
of richting? En vooral:
wat wil je blijven
doen?

Vaak starten we januari
met grote, strenge
voornemens. Nu ga ik
stoppen met roken. Nu
moet ik sporten. Nu ga ik
op dieet. Maar wat als we
het eens omdraaien?

Wat als het
nieuwe jaar
niet draait
om alles wat
anders moet,
maar om

alles wat al
klopt, en hoe
je dát verder
kunt laten
groeien?

Een fijne manier
om daarbij stil te
staan, is het
maken van een
moodboard.

In plaats van
jezelf opnieuw
uit te vinden,
mag je jezelf
misschien wel
verder verdiepen.

Dat hoeft niet groots of ingewikkeld. Vorig jaar 31 december 2024 koos ik er bewust voor om thuis te blijven, geen feest, geen drukte. Gewoon een rustig moment voor mezelf. Knippen, plakken, schrijven, voelen. En vooral: kijken naar wat mij blij maakt en waar ik meer van wil in het jaar dat voor me ligt.

Een moodboard helpt je herinneren. Aan je dromen, je waarden, je verlangens. Het is geen to-do-lijst, maar een gevoel. Een anker voor een nieuw jaar waarin, laten we eerlijk zijn, weer ontzettend veel gaat gebeuren.

Hieronder deel ik een paar tips om een moodboard te maken waar je echt blij van wordt. Eén die niet zegt wat je moet doen, maar je zachtjes herinnert aan wie je wilt zijn. 🌿

Hoe maak je een moodboard? (Stap voor stap)

Kies een thema

"Wie ben ik?"

"Mijn toekomst"

"Wat mij gelukkig maakt"

Kies kleuren, verzamel materiaal, tijdschriften, foto's

Denk aan gevoel. Gebruik daarbij quotes, symbolen

Schik & plak - Begin groot → daarna details

Reflecteer

Past dit echt bij mij?

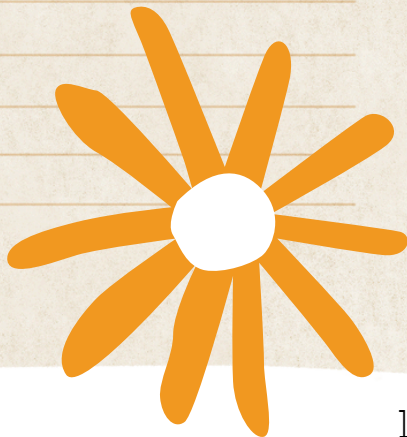
Wat zegt dit over mij?

Is je Moodboard af?

Wil je deze delen?

Mail 'm naar:

info@durfteemigreren.com

Weetjes over Valencia

De **Roscón de Reyes** is een traditionele Spaanse lekkernij die hoort bij **Driekoningen** (6 januari). Het is een ronde, zachte **briohecake** die versierd is met gekonfijt fruit, dat de edelstenen van een koningskroon symboliseert. Tegenwoordig wordt hij gevuld met slagroom, room of chocolade, maar de **échte** traditionele Roscón is **naturel** zoals je hier ziet op de foto.

Binnenin de Roscón zitten meestal **twee verrassingen**: een klein figuurtje (vaak een **koning**) en een gedroogde **boon**. Wie het figuurtje vindt, wordt voor een dag tot koning of koningin gekroond. Wie de boon treft, moet traditioneel de Roscón **betalen**. Het eten ervan is een **gezellig** moment dat families en vrienden samenbrengt, meestal bij het **ontbijt** of de **koffie** op Driekoningen.

De Roscón de Reyes staat **symbool** voor samen delen, feest en het **einde** van de **kerstperiode** in Spanje. Het is niet alleen een zoete traktatie, maar vooral een **warm ritueel** vol traditie en plezier.

Durf! te ondernemen

Esther Croijmans

Vertel iets leuks over jezelf?
Met wie ben ik aan het kletsen?

Hola! Ik ben Esther, sinds juni 2024 woonachtig in Spanje (La Romaneta, Alicante), samen met mijn partner Harnold en labrador Sem. In Nederland werkte ik voor het zijdebloemenmerk Silk-ka. Dé groothandel voor de beste kwaliteit zijdebloemen- en planten. Voor mijn werk bezocht ik de leukste bloemen- en woonwinkels en kwam ik in aanraking met de meest mooie projecten. Ik ontdekte al snel; de wereld van zijdebloemen is eindeloos!

Toen ik, samen met mijn partner, besloot om onze droom achterna te gaan en te vertrekken naar Spanje, voelde ik in mijn hart al dat ik -ook in mijn nieuwe thuisland- heel graag door wilde gaan met het werken met dit veelzijdige product.

Eind augustus 2024 was het zover! In ons huis in de bergen bij La Romaneta, Casa Vidamé, heb ik mijn eigen bloemenatelier ingericht. Hier ontvang ik klanten die, net als ik, het hele jaar door willen genieten van blijvende bloemen én planten. Deze bloemen en planten zijn prima bestand tegen de zomerse temperaturen en dus ideaal voor Spaanse woningen, kantoren of bedrijven in Spanje!

Kun je me meenemen naar het moment dat je dacht: “Ja, ik verhuis naar Spanje!” En wat dacht je eigenlijk écht toen?

In Nederland had ik al een tijd het gevoel; ‘Is dit het nu? Is dit nu hoe het bedoeld is?’. Klinkt erg ontevreden en eigenlijk was ik dat ook. Terwijl we feitelijk in Nederland zoveel hadden om dankbaar voor te zijn! Maar toch werd ik er niet écht gelukkig meer van. Mijn man en ik hadden steeds vaker het gevoel dat we altijd maar aan het rennen waren. De lat lag hoog en steeds meer begon ons leven te lijken op de welbekende ‘ratrace’. Tijdens een etentje met onze burens rondom de kerstdagen hadden we het er over. Zoals we er al veel vaker over spraken. Die avond zeiden we tegen elkaar: we gaan het doen. We gaan er de komende maanden eerst echt héél goed over nadenken. Is dit echt wat we willen? Durven we het? En toen, na een paar maanden, hakten we de knoop definitief door. Ons huis ging in de verkoop!

Wat was het meest verrassende of vreemde dat je tegenkwam toen je je nieuwe leven begon?

Waar zal ik beginnen? Inmiddels weten we dat iedereen wel een verhaal heeft. Zo ook wij. Helaas kwamen we in aanraking met mensen die niet persé het beste met ons voor hadden. Ik wil er niet teveel over uitweiden, maar laten we het zo zeggen: ons eerste jaar was een jaar vol met tegenslagen en stress. Onze hond werd -als klap op de vuurpijl- op de dag dat we tekenden bij de notaris voor ons huis, overreden en kon wekenlang niet lopen.

Bijna alles in onze woning bleek niet te werken (van koelkast, tot batterijen voor ons off-grid zonnepanelen systeem, tot verwarmingsketel en boiler). We zaten vrijwel iedere avond zonder stroom en verwarming en dachten maandenlang koud. We hoorden dat ons toekomstplan, o.a. het verhuren van onze casita, vrijwel onmogelijk was en moesten constant schakelen en onze plannen bijstellen. We vochten door en uiteindelijk zijn we heel trots op waar we nu staan!

“Toen we ons huis kochten, wist ik al dat er een bloemenatelier moest komen.”

Wanneer wist je dat je een bedrijf wilde starten, en hoe kwam dat idee eigenlijk tot je? Was het een ingeving of eerder een ‘noodgedwongen briljant idee’?

Zoals ik eerder al vertelde, toen ik mijn baan op had gezegd, heb ik altijd al ergens gedacht én gehoopt dat ik in Spanje verder kon werken met dit prachtige product. Toen we ons huis kochten, wist ik al dat er een bloemenatelier moest komen. Dat het uiteindelijk nu al zo succesvol is, had ik echt nooit durven dromen. Maar het is zó gaaf!

Wat was de allereerste stap die je zette? En had je toen enig idee wat er allemaal nog bij zou komen kijken?

De eerste stap? Mij inschrijven als Autónomo en een website maken! Ik had toen nog geen idee wat me te wachten stond. Autónomo zijn in Spanje is zeker niet eenvoudig en best kostbaar. Er komt veel bij kijken en ik denk dat heel veel mensen dit onderschatten voordat ze eraan beginnen. Het maken

van een website was iets makkelijker: mijn man is webdesigner en inmiddels ook in Spanje met zijn eigen bedrijf begonnen; VidaMedia! Samen (want ook hier bemoei ik me graag mee) maakten we mijn website www.seda-flores.es.

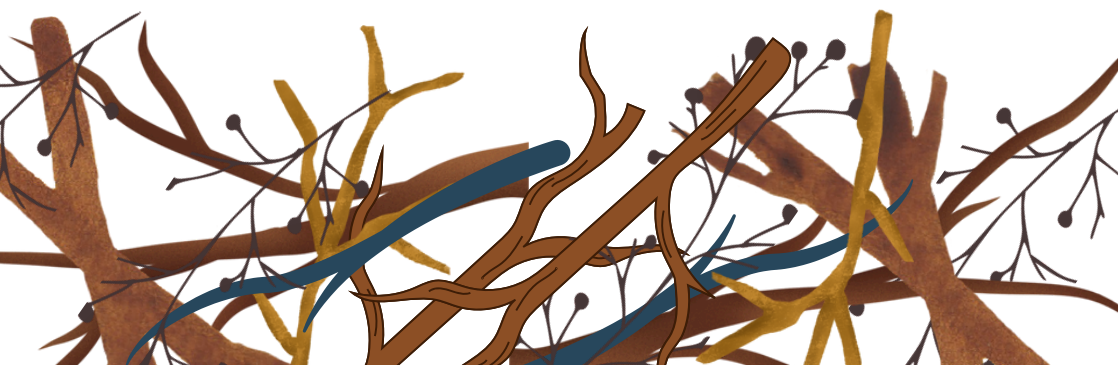
“In de drukke maanden, zoals november en december, is mijn bloemenatelier een chaos. De vloer ligt bezaait met takjes, rommel en het huis ruikt naar dennengroen.”

Kun je een grappige of onverwachte misser delen tijdens het opstarten van je bedrijf?

Jeetje, dat is een lastige. Ik weet het eigenlijk niet. Ik heb niet veel tegenslagen ervaren eigenlijk. Sorry, mag dit antwoord ook?

Hoe ziet een typische werkdag eruit, inclusief chaos, koffieverslaving of honden die meedoen?

Mijn werkdagen zijn steeds anders, maar beginnen sowieso altijd met een ontbijt én koffie. In de drukke maanden, zoals november en december, is mijn bloemenatelier een chaos. De vloer ligt bezaait met takjes, rommel en het huis ruikt naar dennengroen. Mijn hoofd ontploft van allerlei creatieve ideeën en ik kom mezelf constant tegen, omdat ik teveel tegelijk wil doen. Het maken van 'to do-lijstjes' is dan mijn redding. Ik bereid een workshop voor (zodat ik mijn creatieve ideeën kwijt kan), app met een klant over de kleurkeuze qua bloemen en/of vaas, werk een offerte uit, trek een jurkje aan voor het maken van een reel voor Social Media en zit deze vervolgens 's avonds vaak nog te posten. Mijn man en ik verzorgen ook de Social Media posts voor enkele andere bedrijven en zo zijn we ook vaak daarmee nog wel bezig 's avonds. Klinkt allemaal heel druk en dat is het ook wel, maar toch ervaar ik het (meestal) niet als werk. We zorgen er altijd voor dat we de tijd nemen om te lunchen samen en in de zomermaanden springen we sowieso altijd even het zwembad in! En als we het even helemaal zat zijn, gaan we er samen lekker op uit, ergens lunchen bijvoorbeeld.

een schilderij of kunstwerk. Mijn klanten zijn dan ook vooral Nederlands, Belgisch en Engels.

Zijn er culturele verschillen die je werk of aanpak hilarisch of juist verrassend hebben beïnvloed?

Nee, ik geloof het niet. Ik ben er wel achter dat het product waarmee ik werk voor Spanjaarden heel anders is. Kunstbloemen worden hier vooral veel gebruikt op begraafplaatsen, maar dus niet zoals wij het kennen. Voor ons zijn zijdebloemen en planten echt onderdeel van het interieur, een blikvanger, zoals

Welke impact hoop je dat je bedrijf heeft, zonder meteen je ambities te overdrijven?

Op ons leven? Of in het algemeen? Als het gaat over het eerste, dan hoop ik dat het zich verder ontwikkelt zoals het nu gaat. Een leuke combinatie tussen klanten in mijn bloemenatelier, uitdagende projecten voor zowel particulieren als bedrijven en workshops! Dat we er samen een fijn leven door kunnen leiden, maar vooral dat ik plezier blijf houden in wat ik doe! En natuurlijk dat mensen blij worden van de bloemstukken die ik maak. Dat de workshops ervoor zorgen dat mensen andere mensen ontmoeten, een gezellige middag hebben en naar huis gaan met een fijn gevoel. Ik krijg zelfs berichtjes van mensen die mijn Social media posts zo leuk vinden - daar word je toch blij van?

Kun je een moment delen waarop je dacht: “Wow, dit had ik écht niet verwacht toen ik hierheen verhuisde”?

Dat we mogen wonen zoals we wonen; op een prachtige locatie met een fantastisch uitzicht. Dat we samen onze dagen kunnen indelen zoals wij dat zelf willen. Wij zijn in controle over ons eigen leven en dat voelt als een nieuw soort vrijheid!

Welke tip zou je geven aan iemand die overweegt hetzelfde pad te volgen, zonder meteen dat cliché “volg je dromen” te gebruiken?

En toch is het zo: Wil je dat het anders wordt? Wil je een ander soort leven leiden? Laat je dan niet leiden door angsten of ‘wat als’ scenario’s. Je leeft maar één keer. Leef het op de allermooiste manier die je kunt bedenken en laat je door niets tegen houden. Het is misschien een cliché, maar die zijn er niet voor niets, er zit altijd een kern van waarheid in!

website

Seda-Flores

Instagram

@seda_flores_y_estilo

Facebook

Seda Flores y Estilo

**RAIN
IS JUST
CONFETTI
FROM
THE
SKY**

...

Toffe plek

Rastro Pedreguer

Rastre de Pedreguer is een grote buitenmarkt/mercadillo (op zondag), ideaal om rond te struinen tussen tweedehands spullen, verse producten, kleding en ambachtelijke producten.

De markt vindt doorgaans plaats op zondagen en beslaat verschillende straten en pleinen in Pedreguer. Bezoekers vinden er een breed aanbod aan tweedehandsartikelen, meubels, boeken, kunstvoorwerpen en verzamelobjecten. Daarnaast zijn er vaak eet- en drinkkraampjes die een sociale, dorpsachtige sfeer creëren.

Rastro Pedreguer

Av. del País Valencià, 89
03750, Alicante

Openingstijden:
Zondag van 7:00 tot 15:00

<https://pedreguer.es/es/>

Emigratie

verhaal

Ann en Nico

Hallo, wij zijn Nico en Ann, afkomstig uit België en 50-plussers.

Jarenlang kwamen we op vakantie naar Spanje. Eerst alleen in de zomer naar de Costa Brava, later zowel in de zomer als in december naar de Costa del Sol. We hadden al langer de droom om te emigreren en hadden gepland dit te doen in 2026 of 2027. Mijn man ging in 2024 met pensioen en zo zouden we twee jaar de tijd hebben om alles te regelen.

Dat was het plan, maar...

Zo is het in werkelijkheid gegaan:

Ik werd onverwachts ontslagen op mijn werk, enkele maanden voordat mijn man met pensioen ging. Aangezien ik toch op zoek moest naar een nieuwe job, dacht ik: waarom maken we nu de sprong niet? Ik kan evengoed werk zoeken in Spanje. Al snel vond ik een job.

Via internet begonnen we te zoeken naar een huis. We wisten wat we wilden: een huis op de campo met drie slaapkamers en twee badkamers, bij voorkeur met een zwembad. Honden moesten toegestaan zijn, want we hebben twee kleine hondjes.

We boekten tickets, huurden een auto en maakten afspraken om in één week, in januari 2024, huizen te bezichtigen. Een NIE-nummer hadden we al. Dat hadden we tijdens een van onze vakanties geregeld, omdat we dachten dat dit altijd van pas zou komen.

Het laatste huis dat we bezochten, is het geworden. Het kwam vrij half februari en we zijn het vanaf maart 2024 beginnen huren. In maart zijn we nog een week naar

Spanje gekomen om het huis klaar te maken voor onze definitieve aankomst.

Terug in België zegden we de huur op, regelden een verhuishwagen en begonnen in te pakken. Mijn man moest nog enkele weken verlof opnemen tot 1 mei, de dag waarop hij met pensioen ging. Op de verjaardag van mijn man, 15 april 2024, zijn we uit België vertrokken om hier een nieuw verhaal te beginnen. We hebben er nog geen seconde spijt van gehad.

Ondertussen hebben we vijf honden, werk ik sinds mei vorig jaar van thuis uit en genieten we van de Spaanse lekkernijen, de levenswijze en vooral het mooie weer.

Mijn raad? Niet te veel nadenken, gewoon doen!

Vicky de Puyssleeyr

DOOR DE LENS VAN...

Verhuizen naar Spanje... wat een stap hebben we gezet! Elke dag zijn we dankbaar dat we dit avontuur zijn aangegaan. We zien de zon opkomen boven onze droom, die met elke nieuwe dag alleen maar mooier wordt.

Column

Tussen toen en mañana

-Dina-

André Kesselaar kwam al ruim 50 jaar vrijwel jaarlijks naar Spanje toen hij in 2018 samen met zijn vrouw besloot er permanent te gaan wonen. Op deze plek zal hij de lezers komende tijd meenemen op zijn reis daar naartoe.

kesselaar@gmail.com

Mijn moeder is al jaren dood.

Ze had vanaf haar veertiende gerookt en dat het toch nog ruim vijftig jaar had geduurd voor ze daaraan was bezweken mag je gerust een medisch wonder noemen.

Ze had donker haar dat de tijd niet heeft gekregen grijs te worden en ook haar ogen waren donker.

Net als bij haar moeder en haar broer.

Ook allemaal dood trouwens.

In de familie ging het verhaal rond dat oma in een directe lijn afstamde van een voorouder die het tijdens de tachtig jarige oorlog met een Spanjaard had gedaan. In Zeeuws-Vlaanderen.

Wellicht daarom had mijn moeder iets met Spanje.

Nadat we in 1971 voor het eerst in Spanje op vakantie waren geweest had ze besloten dat Spanje haar land was.

En omdat er in Spanje Spaans werd gesproken ging ze op Spaanse les.

Elke woensdagavond liet ze zich door juf Truusje, die hoewel haar naam anders deed vermoeden ook Spaanse voorouders had, overhoren in een klaslokaal aan het Achterom in Hilversum.

Nadat mijn vader, haar man dus, een ander leven verkoos boven dat met haar stortte ze zich vol overgave op het Gooise uitgaansleven.

Mijn moeder was een hartelijke vrouw die makkelijk contacten legde, graag kookte en dus iedereen thuis uitnodigde.

Waardoor mijn jongere broer en ik kennis mochten maken met een doorsnee van het volk dat geregeld op tv te zien en op de radio te horen was.

Toen ze tegen het eind van haar leven aan de zuurstof lag nodigde ze haar longarts nog uit om een keer bij haar te komen eten.

Op vakantie ging ze altijd alleen of met een vriendin en naar een van de Spaanse eilanden. Ibiza en Mallorca kende ze goed en ook op de Canarische eilanden was ze een graag geziene gast. Als ze na twee of drie weken terug kwam en ik vroeg hoe het was geweest antwoordde ze in het Spaans.

"Ze denken dat ik Spaans
ben dus laat jij niet blijken
dat je mijn zoon bent"
priemde ze met haar
wijsvinger naar mij waarop
ze de deur open gooide en
met een luid "Holaah!" naar
binnen paradeerde.

De wat introverte vijftienjarige jongen die ik was kon zich daar natuurlijk vreselijk aan ergeren en liet dat ook blijken.

Toen ik wat ouder was en net verkering had met wijlen mijn vrouw Irma nodigde mijn moeder ons uit voor een etentje bij een Spaans restaurant waar ze in die tijd vaak kwam.

Eenmaal aangekomen bij het restaurant wachtte mijn moeder even voor ze de deur opende.

"Ze denken dat ik Spaans ben dus laat jij niet blijken dat je mijn zoon bent" priemde ze met haar wijsvinger naar mij waarop ze de deur open gooide en met een luid "Holaah!" naar binnen paradeerde. De avond kon direct al niet meer stuk!

Dat ze nooit verhuisd is naar Spanje verbaasde iedereen. Jaren later verkochten mijn broer en ik haar huis. Mijn broer had direct na haar overlijden geld geleend van een duistere advocaat en dat geld allemaal opgesnoven en verbrast. Ik kocht van mijn deel van de erfenis een camper en vertrok er mee naar Spanje.

De vriendinnen van haar waarmee ik contact hield schreef ik dat waar ik ook kwam in Spanje vaak mijn moeder dacht te horen en -nog volop in de rouw- moest ik veel aan haar denken.

Op haar sterfbed vroeg ik wat we met haar as moesten doen.

"Ik wil bij jullie blijven, voor altijd!" antwoordde ze.

Ze staat dus al bijna 15 jaar in haar urn in de buffetkast en woont dus eindelijk in Spanje...

Emigratie

TIP

Laat Nederlandse efficiëntie los

Alles strak plannen, snel schakelen en meteen resultaat verwachten werkt hier... nou ja, soms, maar vaak ook niet. Afspraken beginnen later, duren langer of verplaatsen zich spontaan, en "zo geregeld" kan zomaar betekenen: volgende week. Dat kan wennen zijn, vooral als je bent opgegroeid met agenda's, to-dolijstjes en het idee dat tijd geld is. Maar zodra je die Nederlandse efficiëntie een beetje loslaat, wordt het leven een stuk leuker.

Je leert dat een praatje belangrijker kan zijn dan snelheid, dat een kop koffie zomaar een uur mag duren en dat niet alles vandaag hoeft. Wie meebeweegt met het Spaanse tempo, merkt al snel: het leven wordt misschien minder efficiënt, maar wel een stuk relaxter.

Juan vertelt...

Over Spanje, mensen en momenten

In een Spaans dorp waar de zomer nog zwart kleurde van as en verdriet, brak met Kerstmis plots het licht door. Huizen waren verwoest, bossen verdwenen, herinneringen in rook opgegaan. Dagenlang leek alles verloren. Maar waar het vuur nam, bracht het lot iets terug. De inwoners, burens, families, vrienden bleken samen de grote winnaar van de Spaanse kerstloterij. 'El Gordo' de dikke vertaald viel in La Bañeza in Leon. 468 miljoen euro, gedeeld door een dorp dat maanden geleden nog alles dreigde kwijt te raken. Op elk lot viel 400.000 euro dus er waren ontzettend veel mensen in heel het dorp die een lot van 20 euro gekocht hadden. Er werd niet alleen gejuicht om het geld.

Er werd gehuild. Om wat was verloren. Om wat bleef. En om wat nu weer mogelijk is. Waar eerst sirenes klonken, klonken nu kerkklokken. Waar angst heerste, was er hoop. Dit is geen verhaal over rijk worden. Dit is een verhaal over samen overeind blijven. Over een gemeenschap die door vuur werd getest en door geluk werd beloond. Soms wint niet één persoon de loterij. Soms wint een heel dorp zijn toekomst terug.

Groetjes allemaal

Juan Mendo Kievits

Facebookgroep:

[Emigreren naar Spanje ESESESES](#)

GENIET VAN DE DAGEN DIE VERTRAGEN
GENIET VAN HET EVEN BIJNA NIKS
GENIET VAN HET LEVEN ZONDER JAGEN
GENIET VAN 'HET IS ZOALS HET IS'

GEMAAKT HIER EN DAAR

Inspiratie

Rosario Nazar Díaz

@nazarrosario

Mijn reis van persoonlijke transformatie met de Tarot

Ik werd meteen verliefd op de Tarot toen ik ermee in aanraking kwam. Niet alleen als orakel, maar vooral als een hulpmiddel voor mijn eigen groei. Elke reading voelde als een spiegel die me liet zien waar ik mocht kijken, helen en verder groeien.

GEMAAKT HIER EN DAAR

Inspiratie

Dankzij dit werk heb ik zoveel mooie mensen mogen ontmoeten die bewust op zoek zijn naar hun eigen pad. Het mogen meemaken van hun processen en ontwakingen is mijn grootste drijfveer. Hier in Valencia, Spanje, voel ik sterk de open en levendige energie die dit werk ondersteunt.

Vanuit deze plek deel ik de boodschappen van helderheid, liefde en hoop die de Tarot brengt, en begeleid ik anderen in hun persoonlijke ontwikkeling. Ik voel diepe dankbaarheid voor deze weg en deze missie.

Wil jij meer weten over de Tarot? Rosario beantwoordt graag al je vragen!

Rosario Nazar Díaz

[@nazarrosario](#)

DURF TE EMIGREREN

Dankjewel voor het lezen van nummer 1 2026

Hoofdredacteur

Kim Leeuw

Art Direction en vormgeving

Kim Leeuw

Aan dit nummer werkten mee

Vicky de Puyseleyn, Esther Croijmans,
Ann en Nico, André Kesselaar, Juan
Mendo Kievits, Rosario Nazar Díaz

Advertentieverkoop

Adverteren? Voor informatie:
info@durfteemigreren.com of +34694476190

Durf! te emigreren

www.durfteemigreren.com

Iedere maand dit
magazine in je
mail? Meld je dan
hier aan!